

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. S. Catharinæ fili[a]e S. Brigittæ honorata diuinitus paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

dicum panis 50 reciperet sectiones, respondit mater, & dixit: *fæ filia secura, quod dico. Properat filia matris implere mandata. Properat mater ad Christum suum pia, cum filiabus, destinare suspiria. Crescit diuino munere inter frangentis manus parua illa materia, & cuiuslibet de conuentu suo exitit portio copiosa. Die quodam Christi ancillis sic ex toto defecerat oleum, vt nullum adesset, saltem pro debilibus condimentum. Accepit Domina Clara vasculum vnum, & humilitatis magistra suis manibus lauat, ponit vas vacuum seorsim, vnde frater Eleemosynarius illud accipiat, & vocatus est ipse frater, vt pro acquirendo oleo vadat. Accelerat deuotus frater, vt succurrat inopia tanta, & adsumendum vasculum currit. Non enim volentis est, neq; currentis, sed miserentis Dei. Etenim solo influente Deo, vas illud plenum oleo reperitur, praueniente S. Clara oratione fratris obsequiis, in salamen pauperum filiarum. At vero frater predictus, quasi frustra vocatus fuisset, submurmurans dixit: derisoriè me iste femina vocauerunt, cum ecce vas plenum existat. Verum non fuit ea derisio, benedictio diuina fuit, quæ ostendit, vltionem inopiam esse copiosam.*

His auditis, quis virginem hanc Claram non vocet? claruit miraculis, & paupertate, quam virtutem, in quantum quisque aut cognoscere, aut intelligere potuit, in tantum miratur ac diligit, tantorumque virorum ac mulierum, in quibus luxit, ornamentum iudicat. Cui rei confirmandæ Deus aliud prodigium ostendit. Sanctissima virgo pariter & vidua Catharina, filia S. Bir-

XIV;

Sur. 21. Mart
tij. c. 11. & 120

gitta, paupertatis & vestium vetustate fatiscientium, lectulique, quali vel egentissimi vtuntur, amans, à sponso Christo ita est condecorata. Cùm aliquando quadam nobiliores Romana matrona peterent à matre eius, vt permitteret ei, cum ipsis animi causa extra muros egredi, idq; ob illarum insignem probitatem mater annueret, vbi ad vinearum macerias ventum fuit, videruntq; matrona botros ultra macerias propendere; rogabant S. Catharinam, vt illos botros ipsis decerneret. Erat enim procera corporis statura, præter alias egregias vtriusq; hominis dotes, qua eam cunctis reddebant amabilem. Illa vero studio paupertatis iam manicas habebat attritas, & consutas, neq; verebatur, apud tantas matronas vilis, & inops videri. Itaq; extendit brachia vt vna carperet: & ecce matrona illa videre sibi visæ sunt brachia eius purpurea magni pretij operta. Accedunt igitur, præ multa admiratione, tanguntq;

gantq; singula, cernuntq; manicas insigni purpura rutilantes, aiuntq; ad eam: Quis umquam crederet, domina Catharina, tanti pretij vestibus uti te voluisse? Ignorabant enim Christum cohonestasse sponsam suam. Testabatur hac familia, qua his interfuerat, itemq; sancta memoria magister Petrus, eius confessorius. Decubuit quandoq; S. Virgo, petijtq; ab eius matre eam inuisendi copiam quidã nobilis Baro, Ludovicus nomine. Erubuit verò familia quòd vir tantus ad eam in vili lectulo iacentē esset accessurus. Erat is lectulus stramineus, ad caput cervical exiguum: porrò operimentum vetustum consumtum, ac nullius panè pretij. Sed Dominus IESVS, qui sua inopia sermorum voluntariam paupertatem maxime illustrem reddidit, non defuit sponsa sua. Cùm enim potens ille, & opulentus vir multis stipatus ad eam accessisset, videbatur ei lectulus illius aureo purpureo lectu operimento. Stupens igitur dixit famulis suis: Haec domina pauperes ab omnibus putantur: nam sepe ob res necessarias emendas, pecuniam mutuo accipiunt. Prestaret, illas tanti pretij purpuram, tantumq; apparatus, quem illic vidimus, distrabere, quam premi inopia. Ita nimirum Deus pauperulæ suæ inopiam vel honestare voluit, vel occultare, vt noua corona patientiæ ornaretur; dum Virgo vidua, in vili lectulo, immò stramine decumbens, in purpura iacere putaretur; & medulla humilitatis, pro superba habita, magis humiliaretur. Siquidem inter alias virtutes, quarum celebri opinione apud omnes mirificè redolebat, erga domesticos, & qui eam iniuria afficerent, S. Virgo egregiam semper animi patientiã declarabat. Accuratè enim secum perpendit, si quid à nobis bene gestum sit, id facile redigi in nihilum, si sit animus patientia destitutus. Vt igitur solent odores, tum latius spargi, cùm commouentur: ita haec S. Virgo, iniurijs, & persecutionibus infestata, præcipuam exhibebat patientiam: haud aliter quàm qui eam accessisset beneficio, diligens eos, à quibus offensa fuisset. Verùm autem vera quis sit humilitate pradius, tum potest intelligi, si placidè ferat iniuriam. Hæc humilitas à Deo etiam in hac vita fuit exaltata; in qua etiam patuit, quàm magna sit vilis vestimenti, & exigui lectuli voluntariè pauperum, in oculis Dei, pulchritudo; quidque in altera vita sperandum sit ijs, qui futura ita nõrunt sperare, vt præsentia possint spernere. Si enim tantus honor est belli, quanta erit gloria triumphii?

XV.

Sed à puero quoq; discamus contentum pecuniarum. Nam

VL